



RESOLUCIÓ

Civisme i convivència



DRET A UNA CONVIVÈNCIA PACÍFICA
CIUTAT HABITABLE I SOSTENIBLE

ANTECEDENTS

Objecte de la queixa

En data 31 d'octubre de 2025 la ciutadana va presentar una queixa davant aquesta Sindicatura en què exposava el següent:

- Vivia en un interior d'illa delimitat pels carrers de Pere IV, Llacuna i Sancho d'Àvila i la rambla del Poblenou, en un entorn residencial on conviuen veïns i veïnes de diversos edificis. Des de feia temps patien molèsties acústiques constants derivades de l'ús d'unes pistes de pàdel situades als patis interiors de dos edificis més nous i d'alt nivell de la mateixa illa.
- Les pistes s'utilitzen diàriament entre les 10.00 i les 22.00 hores i generen un soroll persistent i especialment molest. Els cops secs de la pilota ressonen amb intensitat, com petards o trets, i els crits d'algunes persones jugadores s'amplificaven per l'efecte d'eco provocat per les façanes dels edificis.
- Aquesta situació afectava de manera significativa la qualitat de vida del veïnat i el seu dret al descans i a la tranquil·litat, especialment en el cas de persones que teletreballaven o que tenien infants o persones grans a càrrec.
- El 26 de maig de 2025 va presentar una queixa a l'Ajuntament en què denunciava els fets i sol·licitava l'adopció de mesures correctores, com ara la limitació horària de l'activitat, la implantació de solucions tècniques per reduir l'impacte acústic o la revisió de l'ús de les instal·lacions. Igualment, demanava que es promogués un procés de mediació amb les comunitats implicades per tal de garantir una convivència justa i equilibrada entre tots els residents de l'illa.
- Paral·lelament, havia tramitat una queixa a través del canal IRIS. En la resposta rebuda, l'Ajuntament es limitava a indicar que els fets es produïen en una propietat privada i que corresponia al propietari o a la comunitat de propietaris



vetllar per l'ús correcte i el manteniment dels elements comuns i privatis de la finca. Així mateix, se la informava de la possibilitat d'acudir a la via judicial si ho considerava oportú.

Actuacions fetes

La Sindicatura va admetre la queixa a tràmit i en va iniciar l'anàlisi per determinar si s'havien respectat els [drets de la ciutadania](#) i els [principis de bona administració](#).

El dia 7 de novembre de 2025 la Sindicatura es va adreçar al [Districte de Sant Martí](#) per tal de conèixer les intervencions fetes en relació amb la queixa presentada.

Resposta dels òrgans afectats

El dia 1 de desembre de 2025 aquesta Sindicatura va rebre la informació sol·licitada. L'escrit exposa la situació objecte de queixa i annexa els informes tècnics elaborats per la Direcció de Serveis a les Persones i al Territori i pel Departament de Llicències i Inspecció del Districte de Sant Martí.

CONSIDERACIONS

1. Règim jurídic de la pista de pàdel objecte de queixa

La pista de pàdel situada al pati interior de la comunitat de propietaris té, d'entrada, la consideració d'element comú, d'acord amb l'article 553-41 de la Llei 5/2006, de 10 de maig, del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya (CCC), atès que es troba en un espai comunitari destinat a l'ús i gaudi col·lectiu. En conseqüència, el seu ús es regeix pel que disposa l'article 553-42 del mateix text legal, que estableix que l'ús dels elements comuns ha d'adaptar-se a la destinació prevista en els estatuts o la que resulti normal i adequada a la seva naturalesa, sense perjudicar l'interès de la comunitat.

Pel que fa a les immissions acústiques derivades del seu ús, cal tenir en compte els articles 546-13 i 546-14 del CCC, que prohibeixen les immissions il·legítimes que causin danys a la finca o als seus habitants, i estableixen que han de ser tolerades aquelles que siguin innòcues o que generin perjudicis no substancials.

La pista de pàdel no es pot considerar una excepció als valors límits d'immissió, ja que no és un equipament esportiu censat segons l'article 14 de la Llei 4/2025 de modificació de la Llei 16/2002, de 28 de juny, de protecció contra la contaminació acústica, i tampoc no està sotmesa a la normativa específica del capítol 6 de l'Ordenança de medi ambient



(OMA), atès que no es tracta d'una activitat autoritzada o subjecta a comunicació municipal. No obstant això, les immissions acústiques han de respectar els valors límit generals establerts per la normativa autonòmica i municipal, amb una atenció especial als períodes vespertí i nocturn, amb límits progressivament més restrictius.

La jurisprudència del Tribunal Suprem (STS 889/2010) recorda que les immissions derivades d'activitats legítimes i autoritzades no generen dret a indemnització si els perjudicis són no substancials, un criteri que és rellevant per valorar les molèsties ocasionades per la pista de pàdel.

Finalment, qualsevol conflicte relacionat amb l'ús de la pista dins de la comunitat hauria de resoldre's entre les parts afectades i, si això no fos possible, en **l'àmbit de la jurisdicció civil**.

2. Accions legals per immissions acústiques en espais privats

Encara que la persona afectada no resideixi en la finca que alberga la pista de pàdel, el dret a la intimitat i a la tranquil·litat del domicili pot considerar-se vulnerat per immissions acústiques persistents que superin els llindars de tolerància establerts per la normativa. La protecció jurídica s'estén a les immissions que, sense ser directes ni físiques, alterin d'una manera significativa la vida privada i el descans de les persones en el seu habitatge.

El dret civil català ofereix la via de **l'acció negatòria**, regulada en el llibre cinquè del CCC, que permet instar el cessament de les pertorbacions o immissions il·legítimes i prevenir-ne altres de futures. Aquesta acció és procedent quan les immissions superen el llindar de tolerància i provoquen un dany o perjudici jurídicament rellevant.

Per exercir aquesta acció, cal recórrer als tribunals civils, que valoraran la intensitat, la freqüència i la durada de les immissions, així com la seva repercussió en la vida de les persones afectades. Per exercitar aquesta acció es recomana tenir un assessorament jurídic adequat. En aquest sentit, el Servei d'Orientació Jurídica (SOJ) del col·legi d'advocats corresponent pot oferir una primera orientació jurídica gratuïta sobre les possibles vies d'actuació.

Així mateix, en supòsits greus es pot instar **la via penal**. La jurisprudència més rellevant sobre la contaminació acústica parteix de la doctrina establerta pel Tribunal Constitucional en l'STC 119/2001, de 24 de maig. Aquesta sentència reconeix que l'exposició prolongada a nivells elevats de soroll pot vulnerar drets fonamentals com la integritat física i la intimitat del domicili (art. 15 i 18 de la Constitució espanyola). De



manera similar, el Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH), en el cas Moreno Gómez contra Espanya (2004), va afirmar que no actuar davant un soroll greu i continuat pot suposar una vulneració del dret al respecte del domicili que preveu l'article 8 del Conveni europeu de drets humans. Aquesta doctrina mostra que certes immissions acústiques poden transcendir el dret civil i tenir rellevància constitucional i, fins i tot, penal.

En l'àmbit penal, el Tribunal Suprem, aplicant l'article 325 del Codi penal, ha establert que el soroll pot constituir un delictes contra el medi ambient quan es tracta d'emissions greus, persistents i que superen els límits legals, i pot posar en risc la salut de les persones. Així ho reflecteix, per exemple, l'STS 52/2003, de 24 de febrer. No obstant això, aquesta via penal només s'aplica en casos d'una gravetat excepcional que van més enllà dels conflictes normals entre el veïnat.

3. La intervenció municipal davant les queixes de la ciutadana

Tot i que les pistes de pàdel es troben en un espai privat comunitari, la situació afecta directament la qualitat de vida de la veïna que habita en un altre edifici dins de l'interior d'illa. Els sorolls persistents derivats de l'activitat esportiva, especialment els cops secs de pilota i els crits amplificats per l'eco dels edificis, interfereixen significativament en el seu dret al descans i en la seva intimitat domiciliària. Per tant, no es tracta només d'un conflicte privat entre comunitats de propietaris sinó d'una situació que adquireix dimensió pública, ja que repercuteix en la convivència i en els drets fonamentals reconeguts per la normativa vigent.

De fet, segons l'article 48C de l'OMA en relació amb el soroll realitzat en espais comunitaris per particulars, es consideren com a falta lleu els comportaments en espais comunitaris de veïnatge que comportin, pel seu volum, intensitat o freqüència, encara que no s'hagin pogut mesurar, una intromissió en la intimitat de les persones, alterin la convivència pacífica i, per tant, siguin considerats pels funcionaris actuants com a intolerables.

Tot i això, el consistori entén que difícilment es podrà considerar com a intolerable la conducta dels qui practiquen una activitat esportiva en una instal·lació comunitària respectant les normes i els horaris que figuren en els estatuts de la comunitat.

L'Ajuntament, sobre la base de l'experiència acumulada en casos similars, ha considerat que no es durà a terme cap activitat inspectora ni sancionadora contra la comunitat ni les persones usuàries de les pistes, ja que l'activitat no està sotmesa a cap dels règims previstos per la normativa de regulació ambiental d'activitats, ni afecta altres veïns i veïnes de la mateixa comunitat ni les persones usuàries de l'espai públic. Tot i així,



aquesta valoració no té en compte que **la promotora de la queixa no viu a la comunitat on es troba la pista** sinó en un altre edifici de l'interior d'illa, la qual cosa fa que el problema afecti clarament un veí extern i que la intervenció municipal sigui pertinent.

En aquest context, es reconeix que la **mediació entre comunitats és la via més adequada per abordar el conflicte** i afavorir la convivència. La ciutadana ja havia sol·licitat aquesta mediació quan es va dirigir a l'Ajuntament i, en coherència amb aquesta demanda, el cas ha estat traslladat a l'equip dels Serveis de Prevenció i Convivència (SPC) per iniciar una actuació específica que inclou les fases següents:

1. **Diagnosi prèvia:** recollida d'informació detallada de la persona interessada, dels representants de la comunitat i altres persones residents a l'immoble per determinar l'abast del problema derivat del joc de pàdel. Així mateix, caldrà establir amb certesa les dades corresponents a si les pistes constaven en el projecte inicial d'obra o si, en cas que fos una modificació sobrevinguda de l'espai comunitari on s'ubiquen, es va seguir el procediment escaient perquè l'aprovés la junta de persones propietàries i es va reflectir el resultat en els estatuts o en el reglament de règim intern (RRI).
2. **Interlocució amb les parts:** a fi de buscar l'apropament de les postures informant-les del marc jurídic i fent tasques d'empatia i sensibilització.
3. **Establiment d'acords:** en ares d'afavorir la convivència veïnal a partir d'aquell moment.
4. **Seguiment posterior:** per valorar el grau de compliment dels acords i de satisfacció de les parts.

Les fites inicials que es pretenen assolir, sense perjudici d'altres accions que puguin sorgir durant la intervenció, són:

- Acord comunitari per establir el tancament de les pistes a les 21.00 hores.
- Adopció de mesures encaminades a reduir l'impacte acústic de l'activitat tant com sigui possible.
- Inclusió de les noves normes en l'RRI de la comunitat.
- Instal·lació de cartells informatius amb els horaris i recordant el respecte pel descans veïnal.

Finalment, el Districte ha informat la ciutadana que, pel que fa a les molèsties diürnes que pugui patir, sempre li resta la possibilitat de recórrer a la via civil de manera individual o en litisconsorci passiu amb altres veïns i veïnes afectades. No obstant això, l'objectiu central de l'Ajuntament és garantir la convivència i la cohesió social mitjançant



la mediació entre comunitats, reconeixent que la condició privada de les pistes no l'eximeix de la responsabilitat municipal de facilitar el diàleg i la resolució del conflicte.

DECISIÓ

D'acord amb la Carta municipal de Barcelona, aquesta institució té com a missió defensar els drets i les llibertats de la ciutadania i, amb aquesta finalitat, pot supervisar l'activitat de l'Administració municipal.

Considerats els fets i les normes aplicables, conclou que, en aquest cas, [l'actuació del Districte de Sant Martí ha estat correcta pel que fa a l'activació del recurs de la mediació com a via adequada per resoldre el conflicte. Tot i això, caldria replantejar-se la possibilitat de fer una inspecció per comprovar les molèsties.](#)

Per tot el que s'ha exposat, aquesta Sindicatura resol:

- [Recomanar al Districte de Sant Martí](#) que, atès que la persona afectada no resideix en l'immoble on es troba la pista de pàdel, es valori la conveniència de fer una inspecció per comprovar la incidència efectiva de les molèsties.

Aquesta resolució es comunicarà a la persona que va formular la queixa i a l'òrgan municipal competent. Per mitjà de l'informe anual d'aquesta Sindicatura, també se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal.